

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro 4. čtvrtletí 1936

Učení Bible

Dary třinácté soboty
jsou pro Jižní Afriku.

Biblické úkoly. = Pomůcka ke studování Bible. = Vydází čtyřikrát
v roce. = Předplatné Kč 9.— ročně. = Jednotlivá čísla Kč 2-30 =
Vlastním nákladem vydává ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ, Střední 10

Sabbath-School-Lessons bohemian, Fourth Quarter 1936.

Printed in Czechoslovakia

Doporučujeme knihy:

„Cesta ke Kristu“	brož.	Kč	12.—
„Myšlenky s hory blahoslavenství“	váz. brož.	„	10.— 8.—
* „Patriarchen und Propheten“ str. 812	váz.	„	100.—
* „Das Leben Jesu“ str. 528	„	„	75.—
„Habeš a její osud“	brož.	„	6.—

Z cizích nákladatelství:

„Síť víry (Chelčický)	„	„	40.—
„Vítězi koruna“	„	„	6.—
„Setba a žeň	„	„	5.—

Spisy Komenského:

Cvičení se v pobožnosti	„	20.—
Didaktika	„	14.—
Historie persekucí národa českého	„	14.—
Hlubina bezpečnosti	„	6.—
Kšaft jednoty bratrské	„	1.50
Labyrint světa	„	8.—
Láštové do nebe	„	5.—
O papežství	„	12.—
Vlastní životopis	„	16.—
Šťěstí národa	„	2.—

* jen německé.

Slovo Boží = původ, vnuknutí a účel

1. Jak Bůh mluvil po pádu k lidem? Žid. 1, 1

2. Jaké pojmenování prosté Pán používá pro celý Starý Zákon? Jakou důležitost mu přikládá? Jan 5, 39

„Po dobu prvních 25 století v dějinách lidstva nebylo psaného zjevení. Ti, kdož byli poučeni od Boga, oznamovali své poznání jiným a tak přecházelo s otce na šyna, s pokolení na pokolení. Přípravy k psanému slovu začaly v dobách Mojžíšových. Vnuknutá zjevení byla pak ukládána do vnuknutých knih. Tato práce trvala po dobu 16 století — od Mojžíše, který sepsal dějiny stvoření světa a zákona, až do Jana, který zapsal nejvznešenější pravdy evangelia.“ (Spor věků V.)

Jisté jest, že Pán Ježíš Písma Starého zákona, jak od Ezdráše, Nehemiáše a jiných byly spořádány, uznal jako Písma božského původu, neboť v tom smyslu použil výroků ze Starého zákona.

3. Na kolik částí Spasitel rozdělil Starý zákon? Luk. 24, 44

4. Kdo ze starozákoních pisatelů je zvlášť uveden? Luk. 24, 27; 16, 31

5. Skrze koho dán byl zákon? Jan 1, 17; 7, 19; Mat. 8, 4

6. Kterého proroka Spasitel zvlášť uváděl? Mat. 24, 15

7. Čí spisy uváděl často Kristus i apoštolé? Luk. 20, 42, 43; Skt. 1, 20; 13, 33

8. Jak měli býti apoštolé zmocněni k opravdovému svědčení o Ježíši? Jan 14, 26

Duch svatý připoměl výroky a divy našeho Spasitele, aby potomní pokolení mohla mít svědectví evangelistů, Matouše, Marka, Lukáše a Jana. Ačkoli všichni vedeni Duchem svatým, nenapsali pisatelé těchto čtyř knih stejné zprávy; ale také toto dosvědčuje pravost jejich svědectví. Kdyby čtyři svědkové u soudu doslova řekli totéž, bylo by o jejich výrociích pochybováno, ba byli by odmítnuti, protože by se mělo za to, že se před tím smluvili. Avšak svědectví, vycházející z rozličného stanoviska, ale v podstatě se shodující, nesou pečeť pravosti.

9. K čemu Petr počítal listy Pavlovy? 2. Petr. 3, 15. 16

Petr věděl, že Pavel napsal mnohé „nesnadné k vyrozumění“ a přece jeho dopisy uznával, jako od Boha dané a počítal je k jiným písmům“. Tím je postavil na stejnou úroveň se spisy Starého zákona, neboť překrucování jich vede ke konečnému zatracení.

10. Co Jan pravil o jakémkoli pokusu změnití Zjevení? Zjev. 22, 18. 19

11. Jak byla dána písma? 2. Tim. 3, 16

12. Jak Petr vyjádřil tutéž pravdu? 2. Petr. 1, 21

13. Skrze koho mluvil nám Otec? Žid. 1, 1. 2

14. Jaké svědectví ještě má věřící, že požadavky slova jsou pravdivé? 1. Jan. 5, 10

Kdo u víře přijímá zaslíbení slova, „má svědectví sám y sobě“. Opuštěním hříchů dochází pokoje; jeho srdce i život jsou proměněny; pōznává, co to znamená mítí skrze toto poselství s nebe obecnství s Duchem, Ježíšem Kristem a Otcem.

15. Co Písmo může pro nás způsobiti skrze víru v Krista?

2. Tim. 3, 15

16. K čemu je Písmo užitečné? V. 16. 17

Předně k učení. Co máme rozuměti učením? To, co Písmo praví o určitých bodech učení. Jelikož nás Bible učí o Bohu, líší se naše představy o Bohu od představ pohanů, budhistů a jiných. Bible nám zjevuje osobního Boha a náš vztah k němu jako k Otci. Dává nám poznati Boží vlastnosti: lásku, milosrdenství, pravdu a spravedlnost. Kdybychom neznali učení Bible o podstatě Boží, o vykoupení v Kristu, jeho službě prostřednické, o věčném trvání zákona, o podstatě člověka a budoucím dědictví, pak bychom jistě upadli do pohanské nevěry a byly bychom ovládáni bázni. Proto bychom si měli vážiti vzácných pravd Písma.

17. Co způsobuje slovo Boží? Žalm 119, 9. 11

18. Čím mají býti zkoušena všecka učení? Izai. 8, 20

Duch svatý nebyl dán, — ani nemůže býti nikdy udělen — aby odstranil Bibli; neboť Písma svatá výslovně praví, že slovo Boží jest základním měřítkem podle něhož musí se řídití všechno učení i zkušenost . . . Dílo Ducha svatého

velmi bylo pohaněno bludem některých lidí, kteří předstírali, že jsou jim osvíceni a že nepotřebují býti vedeni slovem Božím. Jsou ovládáni určitými dojmy, které pokládají za hlas Boží ve svém nitru; ale duch, který je ovláda, není Duch Boží. Takové následování pocitů, čímž Písmo svaté jest zanedbáváno, může vésti jenom k zmatku, klamu a ke zkáze.“ (Gros. Kampf. VII. VIII.)

19. Jak můžeme duchovně vzrůstatí? Ž. 1, 2, 3; Jan 6, 63

2. úkol. — 10. října 1936. Z. s. 17.21

Cíl, badání a moc slova Božího

1. Jak je slovo Boží označeno? Jan 17, 17; Dan. 10, 21

„Nejpřednější a nejvyšší povinnosti každé rozumné bytosti jest učiti se z Písma svatého, co jest pravda, choditi v tomto světle a povzbuzovati jiné, aby následovali tohoto příkladu. Denně máme hledati v Písmě, uvážiti každou myšlenku a srovnávati verš s veršem. S přispěním Božím musíme si sami učiniti představy, neboť sami musíme vydati počet Bchu.“ (Gros. Kampf 680)

2. Jak se máme chovati k učení lidským? Kol. 2, 8

Následující výňatek z odporu knížat ukazuje protestantský názor o pravé moci ve věcech duchovních: „Není bezpečné nauky leč té, která se shoduje se slovem Božím . . . Pán zapovídá hlásání jiné nauky . . . Písmo svaté má býti vykládáno jinými, jasnějšími místy Bible . . . Tato svatá kniha jest ve všech potřebných věcech křesťanovi snadno pochopitelná a určená k zapuzení temnoty. Jsme odhodláni s pomocí Boží udržovati čisté a jasné hlásání jediné jeho slova, jak je obsaženo v biblických knihách Starého i Nového Zákona, nepřidávajíce ničeho, co by se mu přičilo. Toto slovo jest jediná pravda; je to bezpečné pravidlo všeho učení a celého života a nemůže nás nikdy zklamati.“ (Dějiny reformace od D'Aubigne, ve Sporu str. 151.)

3. Jaké dokonalé pravidlo jest v Písmě? 2. Mojž. 20, 3—17; Jak. 2, 10—12

4. Kterou část Písma Spasitel zvláště zdůrazňoval? Luk. 24, 25. 27

5. K čemu byl Timoteus nepomenut? 2. Tim. 2, 15

Povrchní čtení Písma jest malého užitku; k jeho porozumění jest zapotřebí opravdového badání. V slově Božím jsou pravdy, které jsou skryté pod povrchem, tak jako žilý vzácného kovu. Hledá-li člověk tyto pravdy, jako vzácný kov, nalezne skryté poklady.

6. Jak pilně hledali Berienští v Písmě? Skt. 17, 10

„Badati v Bibli verš za veršem jest v denním životě často nejlepším způsobem. Nechte žákům přečísti verš a upřítí naň myšlenky, co pro ně Bůh v tomto složil a prodlíti při myšlence, až se stane jejich vlastnictvím. Uvažovati tak jeden verš, až jeho význam jest jasný, má větší cenu, než přečtení mnohých kapitol bez určitého účelu a bez získání určitého naučení.“ (Erziehung 196)

7. Jak apoštolé badali v Písmě? 1. Kor. 2, 13

Badati v Písmě po určitých předmětech, jest užitečné a zajímavé. Uvažování všech veršů o určitém předmětu dává jasné porozumění toho, co Bible praví o té věci. Je pozoruhodné, jak učení Bible se shodují. Při vysvětlování Písma počínáme si bezpečně tehdy, když jeden verš srovnáme s druhým, až jasně pochopíme pravdu.

8. Jak musí býti posuzovány věci duchovní? 1. Kor. 2, 14. 15

9. Kdo jest nejlepším učitelem pravdy? Jaké zaslíbení o něm bylo dáno? Jan 16, 13; 14, 26

10. Pod jakou podmínkou můžeme rozuměti pravdám slova? Jan 7, 17; 8, 43. 47

„Jeden z důvodů, proč mnozí bohoslovci nechápu lépe slovo Boží, jest, že zavírají oči k pravdám, jež nechtějí uvéstí ve svůj život. Pochopení biblické pravdy nezávisí tak na síle rozumové a duševní, jako spíše na čistotě úmyslů a vážné touze po správnosti.“ (Spor 363)

Pravili jsme, že v Bibli může býti badáno verš za veršem. Také čtení knih jedné za druhou, jest velmi prospěšné. Přečtení celé kapitoly umožní nám pochopiti poselství a jeho účel, což jest podmínkou k podrobnějšímu badání.

11. Jakou mocí stvořeno bylo nebe i země? Ž. 33, 6. 9; 1. Mojž. 1, 1. 3. 6. 9
12. Kdy byla zjevena tatáž moc v slovech Kristových? Mat. 8, 8. 13; Luk. 5, 12. 13. 18—25
13. Jak nastává znovuzrození? 1. Petr. 1, 23; Jan 3, 5
14. Na čem závisí vzrůst dítěta Božího? 1. Petr. 2, 2; Efez. 4, 14. 15
15. Cím křesťan může vítěziti? Která zkušenost z života Ježíšova nám to jasně ukazuje? 2. Petr. 1, 4; Luk. 4, 4. 8. 12. 13

3. úkol. — 17. října 1936. Z. s. 17.07

B o ž s t v í

1. Jak jest v Písmě po prvé představen pravý Bůh? 1. Mojž. 1, 1
2. Jak Izaiáš poukazuje na pravého Boha? Izai. 42, 5; 45, 18
3. Které tři moci spolupůsobily při stvoření? Efez. 3, 9; Jan 1, 3; 1. Mojž. 1, 2

Tyto verše nám jasně ukazují, že Otec, Syn a Duch svatý spolupůsobili při stvoření. Bůh stvořil všechny věci skrze Ježíše Krista. Duch Boží vznášel se nad vodami, aby vše uspořádal.

4. Jak jenom může býti člověk vysvobozen z moci hříchu? 2. Kor. 5, 17; Gal. 6, 15
5. Jakým novozákonním zřízením ukázáno jest znovuzrození? Řím. 6, 4

„Kdo je s Kristem pohřben ve křtu, má povstati k novému životu a žítí životem Kristovým.“ (Test. IX. 20) Výsledek znovuzrození jest chození v novotě života.

6. V jaké jméno pokřtěni jsou křesťané? Mat. 28, 19

„Křest jest slavnostní zřeknutí se světa. Ti, kdož jsou pokřtěni ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého, při vstupu do křesťanského života veřejně vyznávají, že zanechali sloužení satanu a stali se členy nebeské rodiny, dětmi nebeského Krále.“ (Test. IX. 91)

7. Jakého rčení používá Pavel, mluvě o Bohu? Efez. 1, 3. 17

8. Jak Otec oslovuje Syna? Žid. 1, 8

9. Jak je v Písmě jmenován Duch svatý? Skt. 5, 3. 4; 2. Par. 15, 1; Řím. 8, 9

Pozoruhodné jest, že Petr praví: „ . . . abys lhal Duchu svatému“, a potom praví: „Neselhal isi lidem, ale Bohu.“ Střídavě používá obě pojmenování. Shledáváme tedy, že pojmenování Bůh použito jest pro Otce, Syna i Ducha svatého. Tito tři tvoří Božství.

10. Jak tito tři, kteří spolupůsobili při stvoření, působí také pro vykoupění lidstva? Jan 3, 16; Gal. 1, 4; Efez. 2, 18

„Božství jako bylo soucitěm k lidskému pokolení, a Otec, Syn i Duch svatý společně pracovali ku provedení plánu vykoupění“. (Counsels on Health 222)

11. S jakým výsledkem působili tito tři v plánu vykoupění? Řím. 8, 1—3. 8—11

Tyto verše nám ukazují, jak Otec, Syn a Duch svatý působily k vykonání plánu vykoupění. Bůh poslal svého Syna, aby odsoudil hřích. Duch života v Synu osvobozuje nás od zákona hříchu a smrti. Chodíme v Duchu. Ve verši 8—11 jest Duch nazván „Duchem Božím“ a „Duchem Kristovým“. Když tento Duch v nás přebývá, probouzí nás ze smrti hříchu k životu v Bohu.

12. V jakém vztahu jest dílo Syna k dílu Otcovu? Jan 8, 28; 5, 19; 14, 31

Zde jest dvakrát zdůrazněno, že Syn sám od sebe nic nemůže činiti, ale že mluví, jak jest naučen od Otce, a činí to, co Otec činí a činiti přikazuje.

13. V jakém vztahu jest dílo Ducha k dílu Synovu? Jan 15, 26; 16, 13

Syn posílá Ducha jako svého osobního zástupce. Duch nemluví sám od sebe (svá vlastní slova), ale co jest mu dáno mluvíti.

14. V jakém vztahu je dílo Ducha k dílu Otcovu? Jan 14, 26; 15, 26

Otec posílá Ducha ve jménu Synovu, totiž jako zástupce Syna. Duch, který přichází od Otce, má na zemi konati jeho

dílo. — Otec a Syn posílají Ducha. Syn mluví to, co mu řekne Otec a Duch to, co mu praví Syn. Je to Duch Boží i Kristův. Může býti většího souladu a dokonalejší jednotnosti?

15. Co jest praveno o Synu? Kol. 2, 9

16. Jak je zdůrazněna jednotnost Božství? Jan 10, 30; 14, 11

Otec jest v Synu a Syn v Otci. Duch jest „Duch Boží“ a Duch Kristův“. Proto náležejí dohromady a ti tři jedno jsou.

17. Jak věřící může býti jedno s Božstvím? Efez. 3, 17; 1. Jan. 4, 15

„Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec“, když všecku moc Božství použil ku prospěchu hříšníků. K našemu vykoupení z hříchu podniknuto bylo všecko. Otec, Syn a Duch svatý neunavně a ustavičně pracují, aby nás z nesvatého života přivedli k životu svatosti. Nezamýšlejí nic menšího než uvésti nás v dokonalou jednotu s nimi a přijmouti nás do rodiny nebeské. Znovu musíme zvolati: „Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec, abychom dítky Boží slouli.“

---

4. úkol. — 24. října 1936. Z. s. 16.53

Božství a odvěká jsoucnost Kristova

1. Kdo zplodil Krista? Ž. 2, 7; Jan 1, 14

2. Jak velice podobal se Otci? Žid. 1, 3a; Kol. 1, 15

„Jenom On, který od počátku byl s Otcem, který jest obraz Boha neviditelného, mohl lidstvu zjevití povahu Boží.“ (Fußspuren 402)

3. Jak Otec nazval Syna? Žid. 1, 8

Žid. 1, 4 praví, že jméno Synovo vyvýšenější jest nad anděly, jelikož, byl učiněn dědicem všeho. Jako Syn jest dědicem, a když Jež Bůh učinil dědicem, uznává jeho synovství. Proto Syn má totéž jméno, jako Otec.

4. Jaké jméno obdržel Ježíš, když se narodil v těle? Mat. 1, 23

Opětne jest Syn nazván jménem Otce, Bůh, a to proto, že byl Bohem.

5. Jak Pavel dosvědčuje božství Synovo? 1. Tim. 3, 16
Výrok Pavlův shoduje se s tím, co napsal Jan: „A slovo to tělo učiněno jest.“ Potvrzuje, že Ježíš, narozený z ženy, skutečně byl Bohem.

6. Jak Otec veřejně vyznal božství Synovo? Mat. 3, 17; 17, 5

7. Jak Kristus dosvědčil své božství? Jan 16, 27. 28; 8, 58

8. Jaký jest původ života Synova? Jan 5, 26

9. Jaký život má Syn? 1. Jan. 5, 11. 20

10. Kdy začal život Syna? Mich. 5, 2

Ačkoliv nemůžeme pochopiti věčnost — bez počátku a konce — přece jest iasně potvrzeno, že život Kristův jest od starodávna, ode dnů věčných.

11. Jak Ježíš sám dosvědčuje, že byl již před stvořením? Jan 17, 5

12. Jak Pavel a Petr dosvědčují totéž? Efez. 1, 4; 1. Petr. 1, 20

13. Jaký důkaz dává stvoření o odvěké jsoucnosti Kristově? Kol. 1, 16. 17

Písmo svaté nám podává důkazy, že Syn byl u Otce před stvořením světa. Z oněch několika veršů, které jsme čtli, poznáváme, že Kristus byl u Otce dříve, než byl svět, přede vším. On tedy nebyl dílem jeho stvoření, nýbrž od věčnosti zplozen od Otce, byl sám Bohem.

14. Může hříšník míti podíl ve věčném životě, který jest v Synu? 1. Jan. 5, 11

Díky Bohu, hříšník může dosíci věčného života, ale jenom jako daru. Když Bůh dal svého Syna, dal všecko, co bylo v Synu: Život, pravdu a cestu k dosažení života.

15. Jest jiné cesty k dosažení života? V. 12

16. Jak je to jisté, že můžeme dosíci věčného života? V. 13

Věříme-li v Syna Božího, jak je zde o tom dvakrát zmínka, pak jest nad každou pochybnost povznešeno: „Kdo má Syna, má život“ — život věčný.

17. Jak Ježíš potvrdil tuto pravdu ve své modlitbě? Jan 17, 5

Toto učení Písma svým předivným významem pro náš život nás přemáhá. Ježíš Kristus, Syn Boží, který jest Bohem,

který byl u Otce od věčnosti, který stvořil svět a všechno, co jest v něm, tento Ježíš, sám sebe dal za naše hříchy. Věříme-li v Něho, obdržíme věčný život a budeme mít s ním podíl ve věčnosti.

5. úkol. — 31. října 1936. Z. s. 16.40

Původ zlého

1. Co znamená jméno Lucifer? Odkud spadl? Izai. 14, 12

2. Co bylo příčinou jeho pádu? V. 13—15

„Ponenáhlu Lucifer upadal v ukájení žádostí po vyvýšení sebe. „Říkával v srdci svém: „Vstoupím do nebe, nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou a posadím se na hoře shromáždění. Vstoupím nad výsosti oblaku, budu rovný Nejvyššímu“. Místo aby se snažil učiniti Boha nejvyšším a nejpřednějším v lásce a oddanosti u jeho stvoření, bylo jeho snahou, získati jejich službu a úctu pro sebe. A požaduje cti, kterou Otec věčnosti obdařil svého Syna, tento kníže andělů toužil po moci, která výhradně náležela Kristu.“ (Spor 297)

3. Jak jest ukázána původní povaha Luciferova v obraze krále Týrského? Proč se tyto verše nemohou vztahovati na tehdejšího krále Týrského? Ezech. 28, 12, 13.

Lucifer byl stvořen dokonalý, ale když nastoupil zlou cestu, stal se ďáblem. Král, o němž je zde řeč, byl v Eden, zahradě Boží; to nemohlo býti praveno o králi týrském, nýbrž o satanu.

4. Jaké místo zaujímal Lucifer v nebi? V. 14

V pozemské svatyni byla truhla smlouvy ve svatyni svatých. Nad truhlou byli dva cherubínové čili andělé, kteří truhlu přikrývali svými křídly. Mezi cherubíny zjevovala se sláva Boží, znamení Boží přítomnosti. Z toho můžeme usuzovati, že Lucifer byl jeden z andělů, kteří byli nejbliže Boha.

5. Kdy vzal Lucifer svůj začátek? Co nám dosvědčuje, že andělé jsou skutečné bytosti? V. 15; 1. Mojš. 19, 1—3

„Byl mi ukázán satan, jaký kdysi byl, šťastný a vznešený anděl. Potom mi byl ukázán, jaký jest nyní. Dosud má krásnou postavu. Rysy jeho obličeje jsou stále šlechetné, neboť jest anděl, ačkoliv padl. Avšak jeho obličej jest plný žalu, starosti

nespokojenosti, nepravosti, závisti, neštěstí, klamu a všeho zlého.“ (Zkušenosti a vidění str. 123)

6. Kdo přivodil hřích? Jak dále pracuje proti Bohu? Jan 8, 44

„Hřích měl svůj původ v onom, který byl prvním po Kristu, isa od Boha neivíce poctěn . . . Pracuje tajemným způsobem, po nějakou dobu skrýval svůj pravý úmysl pod záměrem Boží úcty, snaže se vzbuditi nespokojenost k zákonům, které vládly nad nebeskými bytostmi, dokazuje, že ony ukládají zbytečná obmezení . . . Všecky síly a moci jeho mistrovské mysle přklonily se k dílu podvodu, aby získal soucit andělů, kteří byli pod jeho velením.“ (Spor 296—298)

7. Jak byly nebeské zástupy rozděleny? Zjev. 12, 7

8. Kam byl svržen satan a jeho andělé? V. 9; Luk. 10, 18

Satan vedl své anděly. Michal (Kristus) a jeho andělé zastávali čest Boží. Boj nemohl jinak skončiti. Satan a jeho andělé svržení byli s nebe.

9. Proč Bůh nezahubil ďábla?

„Nekonečná moudrost nezahubila satana, ani když byl svržen s nebe. Ježto Bohu může býti příjemná jenom služba lásky, musí věrnost jeho tvorů záležeti v přesvědčení o jeho spravedlnosti a blahovůli. Obyvatelé nebes a jiných světů nejsou připraveni, aby mohli porozuměti povaze hřichu a jeho následků, nebyli by mohli tehdy v záhubě satanově poznati spravedlnost Boží. Kdyby ho byl hned zahubil, byli by někteří Bohu sloužili spíše z bázně nežli z lásky. Vliv podvodníka nebyl by býval úplně zničen, ani duch vzpoury naprosto zapuzen.“ (Patr. a pror. 31)

10. Jak Spasitel pojmenoval satana? Jan 14, 30; 12, 31

11. Kdy a jak se na to satan odvolával? Jak odůvodňoval svůj požadavek? Luk. 4, 5—7

„Když satan prohlásil, že sláva a království světa byla jemu dána a on že ij může dáti komu chce, řekl jenom částečnou pravdu. On kdysi Adamovi vyrval jeho panství; ten však byl zástupcem Stvořitele. Jeho panství nebylo samostatné. Země jest Hospodinova a On dal všecky věci svému Synu.“ (Desire 129. Leben 78)

12. Jak Ježíš odporoval svému protivníku? Luk. 11, 18—20

13. Jak byl veliký podvodník odhalen? Jan 12, 31. 32

„Povaha satana byla andělům a nepadlým světům jasně zjevena teprve při smrti Kristově. Arcibuřič zakryl se lží tak, že ani svaté bytosti nemohly pochopiti jeho záměry . . . Satan viděl, že byl zbaven svého zastření. Jeho záměry zjeveny byly nepadlým andělům i světům. Proliv krev Syna Božího, připravil se o účastenství nebeských bytostí. Viděl, že od té chvíle jest mu zbraňováno v jeho díle. I kdyby se byl více snažil, nemohl před anděly obžalovávat bratry Ježíšovi pro jejich nečistá, hříchem poskvrněná roucha. Poslední kousek spojení satana s nebesy bylo přerušeno.“ (Desire 758. Leben 459)

14. Pod jakou rouškou satan pracuje na této zemi? Zjev. 12, 9; 2 .Kor. 11, 14

Všelijaké jsou klamy satanovy, jichž používá, aby opanoval mysl lidí. V nynější době rozšiřuje názor, že vůbec žádný není, než jenom v pohádkách. Jiné zase oklamává tím, že přichází pod rouškou zemřelých.

15. Co protivník zamýšlí ustavičně? 1. Petr. 5, 8

16. Čeho při tom používá? 1. Petr. 2, 11; 1. Jan. 2. 15—17

„Právě pokušení v rozličných žádostech zničila lidské pokolení. Satan působí nestřídmostí, aby zničil duchovní i duševní síly, které Bůh dal lidem jako neocenitelné dary. Smyslnými žádostmi chce satan připravit duši o každou stopu podobnosti Bohu.“ (Desire 122. Leben 71)

17. Jaké ujištění Kristus dal svým následovníkům? Jan 16, 33

Bojujeme s nepřítelem přemoženým. Vědomí jeho porážky skrze Krista zeslabuje satanovu odvahu. Kristus přemohl nepřítele a učiníme-li Jej svou silou, může býti vítězství naše. Kristus nás chce učiniti slavnými vítězi. (Řím. 8, 33—37)

---

6. úkol. — 7. listopadu 1936. Z. s. 16.28

Stvoření jest dílo Boží

1. Co Písmo praví o vzniku naší země? 1. Mojž. 1, 1; Jan 1, 1—3. 14; Žid. 1, 2

2. Které verše nám praví, že svět byl stvořen? Žid. 11, 3; Žalm 33, 6. 9

3. Jak dlouho trvalo stvoření nebe a země? 2. Mojž. 20, 11; 31, 17

Slovo „den“ v těchto verších znamená totéž, jako v mnohých jiných verších Starého zákona, totiž den o 24 hodinách.

„Jako sobota, tak i týden má svůj počátek při stvoření a skrze zprávy biblické byl zachován; Bůh sám odměřil první týden jako vzor pro všechny potomní týdny až do skonání věků. Onen týden, jako každý jiný záležel ze sedmi obyčejných dnů o 24 hodinách. Šest dní trvalo stvoření a sedmý den Bůh odpočinul i požehnal tento den a oddělil jej jako den odpočínutí pro člověka.“ (Patr. a pror. 103)

4. Co bylo odedávna památkou stvoření? 2. Mojž. 20, 8—11

Sobota nám byla zachována jenom týdnem stvoření. Týdenní měření času není určováno hvězdami, sluncem nebo měsícem, ani nějakým jiným tělesem nebeským. Bůh oddělil sobotu jako den svatého odpočinku, a tak byla prozřetelností přes všechny útoky nepřitele zachována až do naší doby.

5. Jaký zákon přírodní byl při stvoření dán? 1. Mojž. 1, 11. 12. 21

„Ten, jenž nad námi rozprostřel hvězdami poseté nebe, a nejlepším vkusem přioděl barvou i polní kvítí, který nebe i zemi naplnil divy své moci, nezapoměl stvořiti bytosti, hodné ruky, která mu darovala život, když přišel, aby své dílo korunoval a jediného člověka postavil za pána do prostřed mladistvě krásné země. Rodokmen naší lidské rodiny, jak nám jej podává Boží vnuknutí, neuvádí její původ z nějakých vyvinuvších se zárodků, měkkyšů a čtvernožců, nýbrž od velikého Stvořitele. Adam, ač byl učiněn z prachu, přece byl Boží.“ (Patr. a pror. 34)

6. Skrze koho všechno trvá? Kol. 1, 16. 17

„Bůh ustanovil zákony, jimiž jsou ovládány netoliko všechny živé bytosti, ale i všechno v přírodě. Vše jest pod pevnými zákony, které nemohou zůstatí nepovšimnuty. Ale zatím co celá příroda je ovládána přírodními zákony, ze všech

tvorů, co jich jest na zemi, jenom člověk jest odpověden mravnímu zákonu.“ (Patr. a pror. 41. 42)

Skrze zákony, které Bůh dal, zůstává celá země tak, jak ji Bůh učinil. Kletba, která postihla zemi pro přestoupení člověka, přivodila sice všem smrt, ale nezměnila zákony božského zachování veškerého života. Zákony projevené v přírodě, stále jsou platné, jinak by všecko živoucí na zemi v krátkosti podlešlo smrti.

7. Jakými slovy prostými vylučuje Písmo stvoření? 1. Mojž. 1, 5. 8. 13. 19. 23. 31

8. Jak byl nazván večer a jítro? V. 5b

9. Jaká světla veliká učinil Bůh, aby vládla nad dnem a nocí? V. 14—18

„Bible nezná dlouhé věky, v nichž by se země pomalu vyvíjela. O každém dni stvoření prohlašuje, že jako každé jiné dny záležely z večera a jitra.“ (Patr. 104)

10. Jak pohlížel Bůh na své dokonané dílo? V. 31

„Když země vyšla z rukou svého Stvořitele, byla velmi krásná. Na jejím povrchu střídaly se hory, pahrbky, krajiny a líbezná jezera. Ale pahorky a hory nebyly tehdy tak příkré a strmé a neměly také tak hrozných stěn a prohlubin, jaké jsou nyní. Ostrý hřeben skal přikryt byl úrodnou půdou, kde se dařilo bujnému rostlinstvu. Nebyly žádné bažiny, vzbuzující nelibost, ani neúrodné pustiny. Nádherné křoví a vzácné květiny lahodily oku všude, kamkoli pohlédlo. Výšiny byly porostlé stromovím, které bylo majestátnější nežli kteréko-li z nynějšího rostlinstva. Vzduch byl čistý a zdravý, neotrávený škodlivým, jedovatým dechem. Celá krajina svou krásou předstihovala ty nejkrásnější sady. Zástup andělů pohlížel na to s nadšením a radoval se předivného díla Božího.“ (Patr. a pror. 33)

11. Kdy Bůh dokonal stvoření světa? 1. Mojž, 1, 1; Žid. 4, 3. 4

„Co se týká tohoto světa, jest dílo stvoření Božího dokonáno. „Dokonána jsou díla od ustanovení světa.“ On však stále působí svou mocí v udržování svého stvoření. Nikoli že ústrojí, uvedené v činnost, svou mocí byly by ustavičně činné, ale každý tep i vydechnutí a každý úder srdce jest

důkazem, vše pronikající péče Toho, v němž žijeme, hýbeme se i trváme. Země nepřináší každý rok svou plnost a nepohybujeme se kolem slunce ve své vlastní síle. Ruka Boží řídí oběžnice a udržuje je v jejich dráze v nebeském místě.“ (Patr. a pror. 107)

12. Co přišlo na svět příčinou hříchu? 1. Mojž. 3, 17—19

„Od té doby měl satan pokoušeti lidské pokolení. Místo šťastné práce jim přidělené, starost a námaha měly být jejich údělem. Měli být podrobena zklamání, zármutku, bolesti a posléze i smrti. Pod kletbou hříchu měla celá příroda svědčiti člověku o povaze a následcích vzpoury proti Bohu. Bůh stvořil člověka a učinil ho pánem země i všeho tvorstva. Dokud byl Adam věren Bohu, byla mu poddána celá příroda. Když se však zprotivil zákonu Božímu, tu se nižší tvorstvo vzepřelo jeho vládě. Tak Bůh ve svém velikém milosrdenství chtěl člověku ukázati svatost svého zákona a jeho vlastní zkušeností chtěl ho přivésti tam, aby viděl nebezpečí, kdyby i maličko jenom zákon snížil.“ (Patr. 49)

13. V co mohou lidé doufat, třebaže hřích přišel na svět a poskvřnil jej? Izai. 65, 17; 2. Petr. 3, 13; Zjev. 21, 5

„Dědictví vykoupených nazváno jest v Bibli „vlastí“. Tam nebeský pastýř vede své stádce k pramenům vody živé. Strom života dává své ovoce každý měsíc a listí stromu jest k zdraví národům. Tam jsou stále plynoucí proudy, čisté jako křišťál, a podél nich kynou stromy, zastěňující stezky, připravené pro vykoupené Páně. Tam širé roviny dmou se v pahrbky krásy a hory Boží tyčí své velebné vrcholky. Na oněch pokojných nivách, podél živoucích proudů nalezne svůj domov lid Boží, který tak dlouho byl poutníkem a příchozím.“ (Spor 422)

14. Co bude na nové zemi připomínkou na stvoření? Izai. 66, 22. 23

„Bůh nás učí, že se máme shromažďovati v jeho domě, abychom pěstovali vlastnosti dokonalé lásky. Tím budou obyvatelé země připraveni pro příbytky, které chce Kristus připraviti všem, kdož Jej milují. Tam vždy v sobotu a v novoměsíci přicházeti budou, aby ve vznešeném chvalozpěvu a díky spojili se ke cti toho, který sedí na trůnu s Beránkovi.“ (Test. VI. 368)

Stvoření člověka a jeho pád

1. Kdy byl člověk stvořen? 1. Mojž. 1, 27. 31b

2. Z čeho Bůh zformoval člověka? 1. Mojž. 2, 7; 3, 19

3. Jak byla učiněna žena? Jaké naučení můžeme z toho mít o rovnosti a jednotě? 1. Mojž. 2, 20—24; Efez. 5, 28. 29

„Bůh sám dal Adamovi jeho družku. Opatřil ho pomocí, kteráž by při něm byla — pomocí, která by mu vyhovovala — někoho, kdo by se pro něho hodil za družku a kdo by s ním mohl býti jedno v lásce i soucitu. Eva byla učiněna z žebra, vyňatého z boku Adamova, což ukazuje, že ho neměla ovládati, ani býti od něho pošlapávána, jako by byla nižší, -ale byla určena k tomu, aby mu jako stejnorodá stála po boku a byla jím milována a chráněna. Jako část muže, kost z jeho kostí a tělo z jeho těla, měla býti jeho druhým „já“; to ukazuje, jaké vroucí spojení a láskyplná přichylnost měla býti v tomto poměru.“ (Patr. 35)

4. Na čem Adam s Evou byli závislí k udržení života?

1. Mojž. 3, 22. 23

„Svatá dvojice . . . byla plna síly, již poskytoval strom života a jejich rozum byl jen o málo menší nežli andělů.“ (Patr. 40)

5. K čí obrazu byl člověk stvořen? Jaký byl po stránce tělesné i duchovní? 1. Mojž. 1, 26. 27; 5, 1. 2; 1, 31;

Kaz. 7, 29

„Bůh stvořil člověka upřímného. Dal mu ušlechtilé vlohy bez náklonnosti k zlému. Obdařil jej velikým rozumem a představil mu všecko, co jej mohlo přiměti k tomu, aby Mu zůstal věrným. Úplná a věčná poslušnost byla podmínkou věčné blaženosti. Za tou podmínkou měl mít přístup ke stromu života.“ (Patr. 38)

6. Jak je vyličen první domov člověka? 1. Mojž. 2, 8. 9

Bydliště prvních rodičů mělo býti vzorem jiných příbytků, až by jejich děti jednou vyšly, aby zalidnily zemi. Tento domov, vyzdobený samotnou rukou Boží, nebyl nádherným palácem. Lidé ve své pýše oblibují si nádherné stavby a

vychloubají se dílem vlastních rukou; ale Bůh postavil Adama do ráje. To bylo jeho bydliště. Modré nebe bylo jeho střechem, země svými nádhernými květinami jeho podlahou a živá zeleň kobercem, listnaté větve vzácných stromů jeho baldachýnem. Jeho stěny byly okrášleny tou nejkrásnější ozdobou — dílem rukou velikého Umělce. V okolí svaté dvojice tajilo se naučení pro všechny věky, že pravá blaženost není v ukájení pýchy a bujnosti, nýbrž ve společenství s Bohem skrze jeho stvořené dílo.“ (Patr. 38)

7. Jaká úloha byla člověku svěřena? V. 15

„Náš přemoudrý Stvořitel, který ví, co slouží k štěstí člověka, určil Adamovi jeho práci. Pravou radost životní lze naléztí toliko u pracovitých lidí . . . Stvořitel nepřipravil místo pro zahálku.“ (Patr. 39)

8. Na čem záviselo zůstávání v zahradě Eden? V. 17

„Podmínka k věčnému životu jest přesně táž, jaká byla vždycky, — přesně táž, jaká byla v ráji před pádem našich rodičů: naprostá poslušnost zákona Božího, dokonalá spravedlnost.“ (Cesta ke Kristu 65. 66)

9. Kam byl satan svržen s nebe? Zjev. 12, 9

10. V jakém zastření satan přišel do ráje? - 1. Mojž. 3, 1

„Satan, chtěje své dílo vykonati nepozorovaně, rozhodl se, že za nástroj použije hada — vhodné to zastření k jeho předsevzetí. Tehdy byl had jedním z nejmoudřejších a nejkrásnějších tvorů na zemi. Odpočívaje v obtěžkaných větvích zapovězeného stromu a pochutnávae si na vzácném ovoci, stal se předmětem, upoutávajícím pozornost pozorovatele a vzbuzujícím v něm nadšení. Tak byl zhoubce na číhané v zahradě pokoje, očekávae svou korist.“ (Patr. 42. 43)

11. Jak byli naši prarodiče varováni? 1. Mojž. 2, 16. 17

„Andělé je varovali, aby byli na stráži před úklady satanovými, neboť neúnavné bylo jeho úsilí obelstítí je . . . Andělé varovali Evu, aby se střežila vzdáliti se od svého manžela, v době, kdy v zahradě vykonávali svou denní práci. U něho byla méně vydána nebezpečí nežli sama. Ale Eva, zahloubaná ve své příjemné zaměstnání; nevědomky se od něho vzdálila. Když zpozorovala, že je sama, zachvátila ji předtucha nebezpečí, ale zaplašovala své obavy, pravíc si, že

má dost síly a moudrosti, aby mohla zlo poznati a jemu odolat.“ (Patr. 32. 43)

12. Jak had sváděl k jedění ze zapovězeného stromu? 1. Mojž. 3, 4—6

13. Jakou zkušenost učinil člověk, když zhřešil? Na koho svaloval muž vinu? Na koho to svalovala žena? V. 8—13

„Adam nemohl svůj hřích zapřít ani omluviti. Ale místo, aby jevil lítost, sváděl vinu na svou manželku a tím i na samého Boha. „Žena, kterou jsi mi dal, aby byla se mnou, ona mi dala ze stromu toho a jedl jsem.“ On, který se z lásky k Evě dobrovolně připravil o zalíbení Boží, o svůj domov v ráji a věčný život radosti, pokoušel se po svém pádu činiti za přestupek odpovědnou svou družku, ano i samého Stvořitele. Tak hrozná jest moc hřichu. Když byla žena tázána: „Co jsi to učinila?“ odpověděla: „Had mne podvedl i jedla jsem.“ Proč jsi stvořil hada? Proč jsi ho vpustil do ráje? — Tyto otázky se tajily v jejím omlouvání se z hřichu. Tak, podobně jako Adam, přičítala Bohu odpovědnost za svůj pád.“ (Patr. 47)

14. Jaký rozsudek vysloven byl nad Adamem a Evou pro jejich hřích? V. 17—10

15. Jaká přednost jim byla odňata? V. 22. 24

16. Jaké zaslíbení bylo dáno o vykoupení? Co je v tomto zaslíbení zahrnuto? V. 15; 1. Jan. 3, 8

---

8. úkol. — 21. listopadu 1936. Z. s. 16.10

Hřích a jeho potrestání

1. Skrze kolik lidí přišel hřích na svět? Řím. 5, 12

„Mnozí, učíce, že zákon jest pro člověka nezávazný, uplatňují názor, že jim není možné vyhověti jeho předpisům. Kdyby to byla pravda, proč musil Adam vytrpěti trest za přestoupení? Hřích našich prorodičů přinesl na svět vinu a utrpení, a kdyby nebylo Boží dobrotivosti a Božího milosrdenství, pak by bylo bývalo lidské pokolení uvrženo v beznadějně zoufalství. Nikdo neoklamávej sám sebe! „Odplata

za hřích jest smrt.“ Zákon Boží lze nyní právě tak málo beztrestně přestupovati, jako za doby, kdy byl vyřknut rozsudek nad otcem lidského pokolení.“ (Patr. 51)

2. Co je hřích? Jaký zákon jest míněn? 1. Jan. 3, 4; Jak. 2, 9—12

3. Co přispělo k tomu, aby se hřích ukázal větší? Řím. 5, 20. 17. 19

4. Z čeho poznáváme, že zákon Boží znám byl dříve, než byl dán na Sinai? 1. Mojž. 26, 5; 2. Mojž. 16, 28

5. Kdy bylo po prvé použito rčení hřích? 1. Mojž. 4, 7

6. Kdo byl původcem hřichu v nebi? Ezech. 28, 14. 16

7. Co Luciferovi přivodil jeho pád? Ezech. 28, 17; Zjev. 12, 7—9

8. Co Adam s Evou pozbyli pro své přestoupení? 1. Mojž. 3, 22—24

„Adam a Eva neměli po svém pádu déle obývati Eden. Snažně prosili, aby směli zůstatí ve vlasti své nevinnosti a radosti. Uznali, že pozbyli veškerého práva na toto šťastné bydliště, a zavazovali se, že v budoucnu budou Boha poslušni. Bylo jim však řečeno, že jejich povaha se tak zhoršila, že jejich síla k odporování zlému zeslábla, a že satanu otevřeli cestu, aby k nim měl snadnější přístup. Pokorně a nevýslovně smutní rozloučili se se svým domovem a vyšli, aby bydlili na zemi, na niž spočinula kletba hřichu.“ (Patr. 51)

9. Jak veliké byli následky přestoupení Adamova? Řím. 5, 12b. 19. 21

10. Jakou povahu všichni zdědili? Jakému zákonu dědičnému podléhá veškeré lidstvo? Řím. 7, 18. 21—23

Apoštol praví, že když chce činiti dobré, přidrží se ho zlé. Zákon zlého jako dědictví projevils se v životě Pavlově, dokud nebyl cele osvobozen. Poznal, že vykoupení nepřichází z vnitř, nýbrž z vně. Řím. 8, 3. Zákon hřichu a smrti (Řím. 7, 23) jest bezpochyby v nás panující zákon těla, nikoliv zákon Boží, jak někteří tvrdí. V nové smlouvě píše Pán svůj zákon do srdce obráceného člověka. Zákon hřichu a smrti jest tyranem; nebude-li jeho moc zlomena mocí Kristovou, bude panovati tak dlouho, až pohltí svou oběť — hříšníka.

11. Z čeho si přál apoštol býti vysvobozen? Řím. 7, 24. 25

Říkává se, že Římané odsuzovali své zločince k hrozně smrti, přivázavši je na mrtvolu. Pro zločince nebylo žádného vysvobození, dokud jej nevysvobodila smrt. Díky Bohu, že Ježíš Kristus, když jsme se Mu odevzdali, vysvobodil nás z poddanství hříšné povahy, kterou jsme zdědili.

12. Co jest uloženo všem lidem? Co je pro smrti? Žid. 9, 27

Tento verš poukazuje na smrt, kterou pro hřích všichni musí zakusiti. Nebylo by to spravedlivé, kdyby věřící a hříšníci stejnou smrtí měli zemřít a tato smrt kdyby byla konečným trestem za hřích a přestoupení.

13. Co jest odplatou za hřích? Řím. 6, 23

14. Jak dokonalé bude zničení hříšníka? Mal. 4, 1—3; Nahum 1, 9; Zjev. 21, 8

15. Skrze koho přišlo ospravedlnění a život? Řím. 5, 17—19; 6, 23

Popírači Boha často tvrdívají, že to není od Boha spravedlivé, že hned při vstupu našem do tohoto světa uvádí nás pod odsudek smrti. Je pravda, že smrtelnou podstatu zdědili jsme proti své vůli, ale Bůh učinil dost opatření k našemu vysvobození. Kde se rozmohl hřích, tam ještě více rozmohla se milost. Otec nebeský způsobil, že Ježíš Kristus okusil smrt za všechny, aby se stal spravedlností všem, kteří by tento dar přijali. Jestliže se lidé od tohoto z milosti nabídnutého ospravedlnění odvracejí a zůstávají v hříchu, musí okusiti druhou smrt za své vlastní hříchy a nikoli za hříchy Adamovy.

---

9. úkol. — 28. listopadu 1936. Z. s. 16.03

Plán vykoupení

1. Jaké zaslíbení bylo dáno Adamovi a Evě, nežli byli vyhnáni z ráje? 1. Mojž. 3, 15

„První poukázání na vykoupení bylo člověku dáno v rozsudku, vysloveném nad hadem: „Nepřátelství položím mezi tebou a ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřeš jemu patu.“ Tento rozsudek, vyřknutý před našimi prarodiči, byl pro ně zaslíbením. Před-

povídaje boj mezi satanem a člověkem, ohlašoval, že moc velikého protivníka bude na konec zlomena.“ (Patr. 56)

„Kdyby byl Bůh nezakročil, tu satan a lidé byli by se spojili proti nebi; pak místo udržování nepřátelství proti satanu, celá lidská rodina byla by se spojila k odporu Bohu... Je to milost Boží, že Kristus vzbuzuje v člověku nepřátelství proti satanu. Bez této obnovující a proměňující moci člověk by trval v zajetí satanovu, byl by služebníkem vždy připraveným k činění jeho rozkazu.“ (Spor 307. 308)

2. Co řekla Eva, když porodila Kaina? 1. Mojž. 4, 1

„Příchod Vykupitele předpověděn byl v zahradě Eden. Když Adam a Eva toto zaslíbení po prvé slyšeli, očekávali jeho brzké splnění. Radostně pozdravili svého prvorozeného syna v naději, že by mohl být vykupitelem. Ale splnění zaslíbení prodlelo. Ti, jež je obdrželi první, zemřeli, aniž by se dožili splnění.“ (Desire 31)

3. Komu bylo zaslíbení obnoveno? 1. Mojž. 12, 1—3; 17, 4—8

4. Jaké zaslíbení bylo dáno Davidovi? Jak znělo zaslíbení o synu Davidovu? 2. Sam. 7, 12. 13. 16; Izai. 9, 6. 7

5. Co anděl oznámil Marii? Luk. 1, 31—33

6. Jaké vysvětlení dává Pavel o semeni Abrahamovu? Gal. 3, 16. 29

„Obrazem i zaslíbením oznamovalo Písmo Abrahamovi evangelium. Víra praotce byla upřena na budoucího Vykupitele. Kristus pravil Židům: Abraham, otec váš, radoval se, že viděti měl den můj; i viděl a radoval se.“ (Patr. 146)

7. Skrze koho přichází ospravedlnění? V. 6. 8. 9

8. Jak se splnilo zaslíbení o semeni? Gal. 4, 4. 5

9. Co učiní sítě ženy hadu čili satanu? 1. Mojž. 3, 15; Řím. 16, 20

10. Co se stalo s knížetem tohoto světa, když Ježíš byl ukřižován? Jan 12, 31. 32

„Satan poznal, že byla stržena jeho škraboška a andělé nebeští jej prohlédli; zjevil se jako vrah a prolitím krve Syna Syna Božího byl odhalen. Jeho dílo bylo nyní obmezeno. Kdyby se iakkoli nadále přetvařoval, nemohl před anděli obžalovati bratry Kristovi pro jejich nečistě, hříchem poskvr-

něné roucho. Pozbyl posledního zbytku účasti nebeských bytostí. — Ale ani tehdy nebyl zahuben. Andělé ještě nerozuměli, co vše jest zahrnuto v onom velikém boji . . . . . Všecky živé bytosti musili poznati veliký rozdíl mezi satanem a Bohem a svobodně voliti, komu dobrovolně chtějí sloužiti. (Desire 761. Leben 462)

11. Co ukřížováním bylo satanu odňato? Žid. 2, 14. 15

12. Od čeho nás Kristus umyl? Zjev. 1, 5; Izai. 1, 18

„Pojďtež, nu a poukažme sobě, praví Hospodin.“ Izai. 1, 18. Tak zní Stvořitelovo pozvání, čímž zve své tvory; On je nechce nutiti. Nemůže od nás přijímati žádné úcty a slibování věrnosti, jestliže mu je nevzdáme dobrovolně. Vynucený slib věrnosti byl by na újmu volnému vývoji rozumu a vůle; snížil by nás na pouhý stroj. Nelze míti za to, že Stvořitel by byl choval takové záměry. Jeho přání jest, aby člověk, jakožto koruna všeho stvoření, dospěl k největší možné dokonalosti. On staví nám před zraky nejkrásnější pozhnání, jichž můžeme býti účastni jenom skrze jeho milost. On nás zve, abychom přišli, by v nás mohl dokonati své dílo. Záleží pouze na nás, budeme-li voliti buď ustavičnou porobu a hřích, nebo předivnou svobodu dítek Božích.“ (Cesta 44)

13. Co bylo cílem díla vykoupení Kristova? Gal. 4, 4—6

14. Co přišel Ježíš hledat a spasit? Luk. 19, 10

Náš Pán přišel na tento svět, aby získal zpět, co člověk ztratil: věčný život, ráj a panství nad touto zemí. Proto můžeme očekávati znovuzřízení všeho ztraceného.

15. Ve spojení s kterou událostí bude vše obnoveno? Skt. 3, 20. 21

16. Kdy a jak bude dána nesmrtelnost? 1. Kor. 15, 51—54; 1. Tes. 4, 16. 17

17. Jaké zaslíbení je dáno vítězům? Zjev. 2, 7; 22, 14

„Ježíš otevře dokořán perlové brány a národové, kteří zachovávali pravdu, vejdou do něho. Tam uzří ráj Boží, domov Adamův v době jeho nevinnosti . . . Uchvácen radostí, pozoruje Adam stromy, jichž ovoce sbíral ve dnech své nevinnosti a radosti. Vidí vinnice, jež jeho ruka pěstovala, květiny, jež tak rád kdysi pěstoval . . . Spasitel dovede jej

ke stromu života, a utrhna ovoce, vyzve jej, aby jedl.“ (Spor 403. 404)

10. úkol. — 5. prosince 1936. Z. s. 16.00

Zaslíbení a dílo Ducha svatého

1. Jaké zaslíbení o Duchu svatém bylo dáno skrze pro-roka? Joel 2, 23. 28—32

2. Jaké ujištění dal Kristus svým učedníkům? Jan 14, 16. 17

„Duch svatý jest zástupce Kristův, ale prostý lidské podstaty a nezávislý na ní. Poután lidskou podstatou, nemohl Kristus osobně býti všude přítomen. Proto bylo pro ně dobré, aby odešel k Otci a poslal Ducha jako svého zástupce na zemi. Ten mohl býti každému udělen a všem stejně přístupný. Tak mohl jim býti Kristus bližší, než kdyby byl nevstoupil na nebe.“ (Desire 669. Leben 384)

3. Jak jest Otec ochoten dáti Ducha svatého? Co jest nutné k dosažení tohoto daru? Luk. 11, 13

4. Kdo se přimlouvá za svaté? Řím. 8, 26. 27

5. Co svědčí o tom, že také v době starozákonní znám byl Duch svatý? Zach. 4, 6

„Duch svatý působil na světě již dříve; působil na srdce lidská již od počátku. Když byl Kristus na zemi, nepřáli si učedníci žádného pomocníka. Teprve když Kristus odešel, poznali, že potřebují Ducha svatého a tu měl přijíti.“ (Desire 669. Leben 384)

6. Jaké zvláštní dílo koná Duch svatý pro svědky evangelia? Jaké ujištění máme, že toto zaslíbení je také pro nás nyní? Jan 14, 26; Mat. 10, 18—20

7. Z čeho bude Duch obviňovati lidi? Jan 16, 8—11

8. Který hřích nemůže býti odpuštěn? Mat. 12, 3. 32; viz též Efez. 4, 30

Hřích proti Duchu svatému nezáleží z jednotlivého, zvláště těžkého hřichu, který by nemohl býti odpuštěn, nýbrž z ustavičného odpírání hlasu Ducha, až je svědomí otupeno a nemůže pochopiti, co je správného. Tak tomu bylo s farizei. Ustavičně se zdráhali věřiti, až byli tak zatvrzelí, že působení Ducha skrze

Ježíše přičítali satanu. Proto pro ně nebylo naděje, jelikož zavrhli jediný prostředek, který by je přivedl ku pokání.

„Co je hřích proti Duchu svatému? — Dílo Ducha svatého zlomyslně přičítati satanu. Dejme tomu, že někdo by byl svědkem zvláštního působení Ducha. Má zřetelné důkazy, že toto dílo se shoduje s Písmem svatým a že Duch svatý osvědčuje jeho duchu, že je to od Boha. Později na něho přijde pokušení; jest opanován domýšlivostí, sobectvím nebo jinými ošklivými vlastnostmi. Když nyní, vida jasné důkazy božské pečeti pro věc, prohlašuje, že to, co dříve uznával za moc Ducha svatého, byla moc satanova. Skrže Ducha působí Bůh na srdce. Když ale člověk úmyslně Ducha odmítá a prohlašuje, že přichází od satana, sám ruší průliv, který jej spojuje s Bohem. Když popírá důkazy, které mu Bůh dal, připravuje se o světlo, které zářilo do jeho srdce, a zůstává v temnotě.“ (Test. V. 634)

9. Kdo jest vlastním učitelem pravdy? Skrže koho působí?

Jan. 16, 13; Eiež. 6, 17

Skrže Ducha přišlo slovo Boží; od téhož Ducha přichází porozumění slova. Bohu se líbilo, aby skrže vyvolené muže, jejichž povolání také potvrdil, zjevil pravdu; oni byli nástroji, skrže něž Duch svatý dal světu Písmo. Měli bychom se vystříhati, věnovati sluchu jinému duchu. Bezpečni jsme, když následuje slov „tak praví Pán“, neboť pak nemůžeme býti svedeni.

10. Čím je způsobeno znovuzrození? Jan 3, 5; 1. Petr. 1, 23

11. Jak Kristus přebývá v srdci věřícího? Eiež. 3, 16. 17; Jan 15, 7

„Kristus přebývá ve svých následovnicích skrže slovo. To je totéž živé spojení, jaké je představeno jeděním jeho těla a pitím jeho krve. Slova Kristova jsou Duch a život.“ (Desire 677. Leben 393)

12. Jaké ovoce budeme přinášeti, jestliže Duch v nás přebývá? Na jaký opak jest poukázáno? Gal. 5, 22. 23. 19—21

13. Kým jsou věřící ovládáni v denním životě? Řím. 8, 14

Býti veden Duchem znamená podrobení se nejenom na začátku, když se člověk stává křesťanem, nýbrž po celý život.

My nemůžeme použití Ducha; on používá nás. Když se mu cele oddáme, povede nás na všech našich cestách.

14. V čí jméno jsme pokřtěni? V čí společenství tím vstupujeme? Mat. 28, 19

15. Co je důkazem pravého křesťanství? Řím. 8, 9b

„Zaslíbení Ducha není oceněno tak, jak by mělo býti; nespĺňuje se skutečně, jak by tomu mělo býti. Je to nepřítomnost Ducha, jímž kázání evangelia zůstává tak bez síly. Lze použití učenosti, nadání, výmluvnosti i všech možných přirozených i naučných schopností, ale bez přítomnosti Ducha Božího nebude uchváčeno žádné srdce, žádný hříšník získán pro Krista. Když naproti tomu ten neichudší a nejprostší učedník Kristův je spojen s Pánem a má dar Ducha, bude míti moc, jejíž působení na srdce nebude nadarmo.“ (Gleichnisse 327)

11. úkol. — 12. prosince 1936. Z. s. 15.58

O b r á c e n í

- 1. Čeho je nezbytně zapotřebí ke vltí do království? Mat. 18, 3; Jan 3, 3**
- 2. Čeho je zapotřebí k odpuštění hříchů? Skt. 3, 19**
- 3. Jak jest ukázáno, že člověk sám nemůže se změnit? Jer. 13, 23**
- 4. Co není možné tělesně smýšlejícímu? Řím. 8, 7**
- 5. Skrze koho je člověk vysvobozen ze služebnosti hřichu? Řím. 7, 24. 25**
- 6. Co jest prvním krokem pro ty, kdož jsou si vědomi své hříšnosti? Co způsobuje božský zármuték? Skt. 2, 38; 2. Kor. 7, 10**

„Pravé pokání zahrnuje v sobě opravdový smutek nad hříchy a jich se vystřihání. Hříchů se nezřekneme, dokud nepoznáme jejich zhoubné následky. Skutečná změna v našem srdci nastane teprve tehdy, když se celým srdcem odvrátíme od hříchů. — Jest mnoho lidí, kteří nerozumějí pravému významu pokání. Mnozí se oddávají zármutku nad svými hříchy, zevně se i obrátí, protože se obávají následků svých hříchů. To však není pokání ve smyslu slova Božího. Tací lidé jsou

hati lítostí nad utrpením za své hříchy, místo, aby byli zarmoucení nad hříchy samými. Tak byl Ezau jat lítostí, když viděl, že navždy ztratil své prvorozenství.“ (Cesta 19. 20)

7. Jak přichází pokání? Skt. 5, 31

8. K čemu je pokání činící hříšník napomínán? 1. Jan. 1, 9

„Prostinské, spravedlivé a rozumné jsou podmínky, za kterých dosíci můžeme od Boha odpuštění. Bůh od nás neřádá nic neobyčejného nebo nemožného, abychom dosíci mohli odpuštění hříchů. Nemusíme konati dlouhé a obtížné pouť, nemusíme se cvičiti v bolestivých pokáních, abychom tím doporučili své duše Stvořiteli nebe a země, anebo abychom si tím odpykali své hříchy. Milosti se dostane každému, kdo své hříchy vyzná a jich zanechá. — Pravé pokání má vždycky zvláštní ráz a jeví se v něm přiznání k jistým hříchům. Tyto hříchy mohou býti takového druhu, že je vyznáme pouze Bohu, anebo, že jsme jimi své bližní poškodili, a proto je musíme prositi za odpuštění. Nebo jsou to hříchy rázu veřejného a tudíž musí také rovněž tak veřejně býti vyznány. Avšak všechna přiznání se mají býti určitá a zřetelná a mají býti vyznány právě ty hříchy, jichž se člověk dopustil.“ (Cesta ke Kristu 37. 39)

9. Skrze koho dostává se nám odpuštění našich hříchů? Skt. 10, 43

Kdyby věřitel prominul placení peněžní částky, jak ochotně by to dlužník přijal. Zdaliž tomu nemáme věřiti, že Bůh odpouští hříchy, když je vyznáme? Když víra se chápe zaslíbení a na ně se opírá, odpuštění hříchů stane se skutečností a hříšník má pokoj s Bohem.

10. Co Bůh dále zaslubuje? 1. Jan. 1, 9b; Ezech. 36, 26. 27

„Vůle Boží jest, aby nás očistil od našich hříchů, učinil nás svými dětmi a způsobilé k svatému životu. Tak můžeme prositi o tato požehnání a pevně věřiti, že se nám jich dostane, a můžeme již děkovati Bohu, že je obdržíme. Naší předností jest, že můžeme předstoupiti před Krista, a očistění od hříchů, můžeme bez ostychu a bez výčitek svědomí státi před zákonem.“ (Cesta 53)

11. Jak Spasitel znázorňuje změnu v povaze člověka? Čím je způsobena? Jan 3, 3—5; 1. Petr. 1, 23

„Rostliny a květiny nerostou z vlastní síly nebo z vlastního popudu, nýbrž přijetím toho, co jim Bůh dal k životu. Jako dítě z vlastní vůle anebo z vlastní síly nemůže své výšce přidati ani jediného milimetru, tak ani my si vlastním přičiněním nebo starostmi nemůžeme zajistiti svůj duchovní vzrůst. Dětky a rostlinstvo rostou pouze silami životními, jako vzduchem, světlem a potravou, která na ně mají vliv a vzrůst způsobují. Takové dary přírodní jsou pro živočichy i rostliny tím, čím Kristus jest těm, kteří Mu důvěřují.“ (Cesta 71)

12. Jak je nazván ten, kdo učinil tuto zkušenost? 2. Kor. 5, 17

13. Co se očekává od obráceného? Jak se to stává? 1. Petr. 2, 1. 2

14. K čemu jsme v Kristu stvořeni? Efez. 2, 10

15. Za jakou podmínkou nabídnut jest věčný život? Mat. 19, 16—19

„Podmínky věčného života skrze milost jsou nyní ještě tytéž, jaké byly v ráji: dokonalá spravedlnost, soulad s Bohem, naprostá shoda se zásadami jeho zákona . . . Bůh učinil opatření, abychom mohli býti jemu podobní, a On sám to chce vykonati za všechny, kteří proti tomu nestaví svou převrácenou vůli a nemaří tím jeho milost.“ (Myšlenky 92)

16. Co svědčí o tom, je-li kdo ospravedlněn? Jak budou věřící konečně nalezeni hodni? Jak. 2, 21. 22. 10—12

12. úkol. — 19. prosince 1936. Z. s. 15.59

Ospravedlnění skrze víru

1. Jakou zkušenost učinili všichni lidé? Jaký by byl následek toho, kdyby nebylo milosti? Řím. 3, 23; 6, 23

2. Kdo měl přijíti jako Vykupitel ve shodě s prvním zaslíbením? 1. Mojž. 3, 15; Mat. 1, 21

První zaslíbení Vykupitele ukazuje, že vykoupení mělo přijíti skrze jiného — skrze símě ženy — a nikoli lidským úsilím.

3. Kdo shladil hříchy lidu? Mat. 20, 28; 1. Kor. 15, 3

4. Jaký dar předzvěděn byl pro hříšníka mimo shlazení hříchů? Řím. 5, 17; 2. Kor. 5, 21

„Jenom roucho, které Kristus pro nás předzvěděl, může nás učiniti způsobilé, abychom se mohli ukázati v přítomnosti Boží. Tato přikrývka, toto roucho jeho spravedlnosti, dá Kristus každé věřící a pokání činící duši. „Radím tobě“, praví, „abys . . . ode mne koupil . . . roucho bílé, abys oblečen byl a neukazovala se hanba nahoty tvé.“ Toto roucho tkané na nebeském stavu, nemá v sobě ani jednu nit lidského vynálezu. Jako člověk rozvinul Kristus dokonalou povahu, a tuto chce dáti také nám.“ (Gleichnisse 309)

5. K čemu je spravedlnost připodobněna? Jak je to ukázáno v návratu ztraceného syna? Izai. 61, 10; Luk. 15, 21. 22

„Tvůj Otec nebeský seime s tebe roucho poskvrněné hříchem. V krásném proroctví Zachariášově představuje velekněz Jozue, stojící před andělem v rouše nečistém, hříšníka. A Pán praví: „Vezměte roucha ta zmazaná s něho. A řekl jsem: Pohleď, přenesl jsem s tebe nepravost tvou a oblékl jsem tě v roucha ozdobná . . . I vstavili čepici čistou na hlavu jeho a oblékli ho v roucha. „Tak obleče tebe Bůh „rouchem spasení“ a přioděje tě pláštěm spravedlnosti.“ (Gleichn. 204)

6. Jak byl Abraham ospravedlněn? Řím. 4, 3; Gal. 3, 6

7. Za jakou podmínkou byl Abraham ospravedlněn, nebo i zbaven viny? Co pro člověka nemůže způsobiti pouhé zachovávání přikázání? Řím. 4, 1—4; 3, 20

8. Jak bývá člověk ospravedlněn? Řím. 3, 24; Efez. 2, 8. 9
Milost je nezasloužená přízeň. Člověk nezasluhuje spravedlnosti, ta jest svobodným darem.

„Lidé musí poznati, že plné požehnání poslušenství může býti uděleno tehdy, když přijmou milost Kristovu. Jeho milost dá lidem sílu ku poslušnosti zákona Božího; ona jim dává sílu, aby mohli zlomiti pouta špatných zvyků. On jest jedinou silou, která je může utvrditi a na správné cestě zachovati.“ (Fußsp. 110)

9. Jak dosahujeme ospravedlnění? Řím. 5, 1

„Vyznali jsme své hříchy a rozhodli jsme se, že s Bohem započneme nový život. Proto také můžeme k Němu přijíti a prositi Ho, aby naše hříchy shladil a aby nám dal nové srdce. Můžeme býti přesvědčeni, že tak učiní, protože nám to

zaslíbil . . . . Jestliže věříme zaslíbení — věříme, že naše hříchy jsou odpuštěny a my jsme očištěni, potom Bůh na nás vykoná své dílo; potom i my budeme uzdraveni ze svých hříchů a nepravostí, jako ten šlakem poražený. Stane se tak, když věříme. Nečekej, až pocítíš, že jsi uzdraven, nýbrž řekni: Věřím tomu, je to pravda, ne proto, že to cítím, ale proto, že to Bůh zaslíbil.“ (Cesta 51—53)

10. Jsme zbaveni poslušnosti zákona, protože nám Bůh z milosti odpustil naše dřívější hříchy? Řím. 6, 14. 15

11. Jak je zákon v srdci věřícího utvrzen? Řím. 3, 31

12. Jak se osvědčuje ten, kdo po ospravedlnění opět hřeší? Gal. 2, 17. 18

13. Jaký je účel vysvobození člověka od zákona hříchu a smrti? Řím. 8, 2. 4

14. V čem trváme, když jsme ospravedlněni? Řím. 5, 1. 2

15. Čím jsme zmocněni vésti spravedlivý život? Řím. 5, 10; Efez. 3, 17—19

Když se oddáme Bohu, odpouští nám naše hříchy, dává nám svou spravedlnost a přijímá nás tak, jako bychom nikdy nehřešili. To je spravedlnost od Boha nám připočtená. To ale není vše. On změní naše srdce a přebývá v něm, čímž jsme zmocněni k životu spravedlnosti.

16. V kom jsme dokonalí v každém stupni křesťanského vzrůstu? Kol. 2, 10

„Hrdé srdce usiluje o zasloužení si spasení, ale jenom spravedlnost Kristova dává nám na ně nárok a činí nás k tomu schopné.“ (Desire 300. Leben 155)

---

13. úkol. — 26. prosince 1936. Z. s. 16.03

P o s v ě c e n í

1. Jak je nazván lid Boží? Ž. 34, 10; Řím. 1, 7

2. Odkud jsou dítky Boží vyvolány? 2. Kor. 6, 14. 16—18

Bůh žádá, abychom se myšlenkami, slovy i činy oddělili od nevěřících a vystříhali se každého užšího spojení s nimi. Kteří se takto oddělili, jsou nazváni dítkami Božími. V tomto smyslu jsou posvěceni; ale dílo posvěcení jest něco jiného než

ospravedlnění; je to ustavičně pokračující dílo, stále činěné zkušeností křesťanské.

3. Jakou pravdu přijal Pavel, kterou by všichni měli znáti? Co činil při tomto poznání? 1. Tim. 1, 15; Filip. 3, 14

„Ti, kteří kráčí ve stínu kříže na Golgatě, nevyvyšují sebe, ani pokrytecky netvrdí, že jsou prosti hříchu. Vědí, že jejich hřích to byl, který způsobil úzkost duše Synu Božímu a přivedl Jej na kříž; a tato myšlenka je vede k ponížení sebe. Ti, kteří jsou s Kristem nejúžejí spolení, nejvíce poznávají slabost a hříšnost lidskou a jejich jediná naděje záleží v zásluhách ukřižovaného a z mrtvých vstalého Spasitele.“ (Gr. Kampf 541)

4. Jaký příklad pokory jest nám v Písmě ukázán? Izai. 6, 5; Dan. 9, 3—5

5. V kom jsme posvěceni? 1. Kor. 1, 2; 6, 11

6. Z čeho poznáváme, že posvěcení jest stále pokračující dílo životní? 2. Petr. 3, 18

„Písmo svaté nám jasně ukazuje, že posvěcení jest dílo stále pokračující. Když hříšník v obrácení a v krvi Kristově nalézá pokoj s Bohem, tu začíná křesťanský život. Od té chvíle musí se nésti k dokonalosti.“ (Gr. Kampf 540)

„Posvěcení není dílo okamžení, hodiny, ani dne, ale dílo životní. Je to výsledek ustavičného odumírání hříchu a ustavičného života pro Krista. Slabým úsilím, tu a tam činěným, nelze dosíci dokonalé nápravy povahy. Zvítěziti můžeme jenom dlouhým, neúnavným úsilím a přísnou kázní. Dnes nevíme, jak tuhý bude zítra náš boj. Dokud má vládu satan, musíme potlačiti své „já“ a špatné náklonnosti. Posvěcení jest výsledek poslušenství celého života.“ (Wirken 455)

7. Čím jsme posvěceni? Jan 17, 17; Řím. 15, 16

Bez slova Božího bez působení Ducha svatého není posvěcení.

8. Co jest výsledkem poslušnosti a posvěcení? 1. Petr. 1, 2

„Jelikož zákon jest svatý, spravedlivý a dobrý, tedy poslušenství tohoto zákona vytváří povahu svatou. Kristus jest dokonalým příkladem takové povahy. Práví: „Jakož i já přikázání Otce svého zachoval jsem.“ „To, co libého jest jemu, činím“. Následovníci Kristovi mají Mu býti podobní,

z milosti Boží mají vytvářeti povahu, která by se shodovala s jeho svatým zákonem. To jest biblické posvěcení.“ (Gr. Kampf. 540)

9. Oč musíme usilovati, chceme-li uzříti Pána? Žid. 12, 14
10. V čem máme mítí účast? Co k tomu přispívá? 1. Petr. 1, 15; Žid. 12, 10

„Když na nás přijdou souzení, kolik z nás se tu podobá Jákobovi? Domníváme se, že přicházejí z ruky nepřátelské a v temnosti s nimi zápasíme, až jsou naše síly vyčerpány a my nenalzáme útěchy ani ulehčení. Jákobovi zjevil se při svítání božský dotek toho, s nímž zápasil — anděl smlouvy; Jákob plače, bezmocně klesl v náruč neskonale lásky, aby přijal požehnání, po němž jeho duše toužila. Také my se musíme učití, že utrpení jsou dobrodiním, a neopovrhovati pokáráním Božím a také nesmíme býti slabými, když nás navštěvuje.“ (Myšlenky 24. 25)

11. Jakého stupně musí věřící dosáhnouti? 1. Tes. 5, 23

12. Kdo dokoná toto dílo milosti? Filip. 2, 12. 13; 1, 6

- naše dovedení se vřechucením*
9) k pokorě a přeměcení
-0-0-0-
10) abychom žili v lásce a pokorě bychom
byli vzati u Pána na milost.
11) bychom dosáhli vyššího pokorě a jeho
přeměcení a byli bez úbrany a tak
čekali na příchod Pána Ježíše Kr.
12) Duch svatý dokoná toto dílo milo
stí